

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี คณะผู้วิจัยสามารถสรุปอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

สถานภาพเทศบาล

เทศบาลตำบลพลับพลา มีพื้นที่ในความรับผิดชอบประมาณ 23.32 ตารางกิโลเมตร หรือ 14,575 ไร่ ได้จัดแบ่งเขตการปกครองโดยมีพื้นที่รับผิดชอบจำนวน 10 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะมีเจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่นที่ครบจำนวน มีจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลพลับพลา รวมทั้งสิ้น 6,072 คน แยกเป็นชาย 2,947 คน หญิง 3,125 คน จำนวน 2,316 หลังคาเรือน เมื่อคิดค่าความหนาแน่นเฉลี่ยของประชากรประมาณ 256 คน/ตารางกิโลเมตร

สถานการณ์ขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา

การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลาอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของสำนักปลัดเทศบาลตำบลพลับพลา สังกัดส่วนงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัจจุบันเทศบาลตำบลพลับพลา มีจำนวนขยะมูลฝอยที่จัดเก็บในพื้นที่รับผิดชอบประมาณ 5.20 ตันต่อวัน และมีจำนวนบุคลากรในการดำเนินงาน อาทิ พนักงานขับรถขนส่งขยะ พนักงานจัดเก็บขยะ รวมจำนวน 5 คน ซึ่งพาหนะในการขนส่งขยะหรือรถขนขยะมีจำนวน 1 คัน ปัจจุบันมีสภาพพอใช้งานได้ โดยเมื่อจัดเก็บขยะมูลฝอยออกมาจากชุมชนแล้วทางเทศบาลได้มีการนำขยะไปกำจัดที่สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองจันทบุรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวน 320 บาท ต่อตัน โดยเมื่อคิดเฉลี่ยค่าใช้จ่ายแล้วเทศบาลตำบลพลับพลา มีค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่เก็บกำจัดในชุมชนประมาณเดือนละ 55,000 บาท และเมื่อคิดคำนวณค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง ของพนักงานและลูกจ้างเหมา รวมแล้วประมาณเดือนละ 150,000 บาท ค่าน้ำมันสำหรับรถขนขยะประมาณเดือนละ 12,000 บาท และค่าซ่อมแซมรถขนขยะประมาณเดือนละ 1,000 บาท เมื่อคิดคำนวณค่าใช้จ่ายเป็นรายปีเทศบาลจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะมูลฝอยที่เก็บจากเขตเทศบาลเป็นจำนวนเงินมากกว่า 2,600,000 บาท ในส่วนของรายได้ที่เทศบาลจัดเก็บค่าธรรมเนียมการกำจัดขยะมูลฝอยจากครัวเรือนทุกครัวเรือนๆ ละ 20 บาท เทศบาลตำบลพลับพลา มีรายได้ประมาณ 64,000 บาท เมื่อคิดเฉลี่ยรายปีเทศบาลตำบลพลับพลา มีรายได้จากค่าธรรมเนียมการกำจัดขยะมูลฝอยประมาณ 770,000 บาท

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.18 อายุ 26-35 ปีขึ้นไป ร้อยละ 27.99 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 35.01 มีอาชีพเกษตรกรกรรม ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ

45.77 รองลงมา อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 20.33 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 5,001-15,000 บาท ร้อยละ 44.98 และส่วนใหญ่อาศัยอยู่จำนวน 4-6 คน ร้อยละ 46.81

2. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบคำถามเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน ซึ่งในแต่ละข้อได้ตอบถูกต้องมากกว่าร้อยละ 50 ยกเว้น ประเด็นเรื่อง ขยะ หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ไม่มีประโยชน์ และไม่สามารถใช้ประโยชน์อะไรได้อีก กับขยะเปียกน้ำทุกชนิด หมายถึง ขยะเปียก โดยที่กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนถึงร้อยละ 57.42 และ 58.93 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกมากที่สุดได้แก่ ขยะเปียก หมายถึง เศษอาหาร เศษผักเปลือกผลไม้การคัดแยกขยะก่อนทิ้งสามารถช่วยแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ขยะจำพวกกระดาษ พลาสติก เศษเหล็ก แก้ว กระป๋องอลูมิเนียม สามารถคัดแยกเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่ คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน ใช้สถิติค่าความถี่และร้อยละ หลังจากนั้นวิเคราะห์หาระดับความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย โดยคำนวณหาคะแนนรวมที่กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามได้ถูกต้อง โดยหากตอบถูกจะคิดเป็น 1 คะแนน ตอบผิดจะคิดเป็น 0 คะแนน แล้วนำคะแนนรวมที่ได้มาจัดระดับระดับความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความรู้อยู่ในระดับน้อย (คะแนน 0-6) ความรู้ระดับปานกลาง (คะแนน 7-13) ความรู้ระดับสูง (คะแนน 14-20) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 91.07 ($\bar{X}=16.85$, $S.D.=2.36$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้อยู่ในระดับปานกลางนั้นมีเพียงร้อยละ 8.93 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของวิโรจน์ รูปดี (2547) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแยกประเภทของขยะของเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ พบว่า สถานการณ์เกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยในครัวเรือนและชุมชนในเขตเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ โดยความรู้ความเข้าใจในการคัดแยกประเภทขยะ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ระดับมาก บุคคลที่มีส่วนช่วยรณรงค์การคัดแยกประเภทขยะ คือบุคคลในครอบครัว เพื่อนบ้าน และกรรมการชุมชน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรศักดิ์ กล้าอินทร์ (2551) พบว่า ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และยังสอดคล้องกับสมพงษ์ แก้วประยูร (2558) ที่ทำการศึกษาคำว่า ความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน อยู่ในระดับสูง

3. ทักษะเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

ทัศนคติในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}=4.40$) สอดคล้องกับมัทนา กิสสัย (2553) ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีทัศนคติเห็นด้วยอย่างยิ่งในการจัดการขยะมูลฝอย จึงส่งผลให้แสดงพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยในระดับมากไปด้วยและ

ผลการวิจัยของสมพงษ์ แก้วประยูร (2558) ที่ได้ทำการศึกษา ความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ทักษะในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีพฤติกรรมการจัดการขยะอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือภาชนะพลาสติกและเศษเหล็กที่ไม่ได้ใช้แล้ว ต้องแยกเก็บไว้ขายให้กับผู้รับซื้อของเก่า ($\bar{X}=4.64$) รองลงมา ขยะมูลฝอยในชุมชนควรจะมีการคัดแยกจากแหล่งกำเนิด เช่น ครัวเรือน สถานประกอบการก่อนนำไปทิ้งและเศษผัก ผลไม้ที่เหลือจากการบริโภค ไม่ควรทิ้งรวมไว้กับขยะทั่วไป เพราะยากต่อการนำไปกำจัด และจะยืดอายุการใช้งานถึงขยะด้วย ($\bar{X}=4.55$) การรณรงค์ให้เลิกใช้โฟมบรรจุอาหารเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=4.54$)

มีประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย คือขยะมูลฝอย จำพวก กระดาษ ถู พลาสติก เศษผ้า และอื่นๆ ควรกำจัดด้วยตนเองด้วยการนำไปเผาไฟ ($\bar{X}=3.45$) กับการปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือระเบียบของเทศบาลว่าด้วยขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ($\bar{X}=3.91$)

4. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

พฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=3.82$) เมื่อพิจารณารายด้าน ปรากฏผลดังนี้

4.1 การคัดแยกขยะมูลฝอย มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$) คือทำบ่อยครั้ง พฤติกรรมที่ปฏิบัติมากที่สุด นำขยะที่คัดแยกไปตามสถานที่รองรับการคัดแยกขยะ ($\bar{X}=4.35$) และพฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุด เก็บเศษอาหารไว้ทำปุ๋ยหมัก ($\bar{X}=2.98$)

4.2 การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) คือทำบ่อยครั้ง พฤติกรรมที่ปฏิบัติมากที่สุด ทิ้งขยะในถังของเทศบาลที่กำหนดไว้ ($\bar{X}=4.24$) พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุด เผาขยะในบริเวณบ้าน ($\bar{X}=3.72$)

4.3 การเก็บขนขยะมูลฝอย มีพฤติกรรมอยู่ใน มากที่สุด ($\bar{X}=4.37$) คือทำเป็นประจำ พฤติกรรมที่ปฏิบัติมากที่สุด รถเก็บขยะของเทศบาลเก็บขยะเป็นประจำ ($\bar{X}=4.43$) พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แยกขยะไว้ภายในบ้านของท่านจนกว่าจะนำไปทิ้งยังจุดทิ้งที่กำหนด ($\bar{X}=3.31$)

4.4 การกำจัดขยะมูลฝอย มีพฤติกรรมอยู่ในปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) คือทำบ้างบางครั้ง พฤติกรรมที่ปฏิบัติมากที่สุด ขยี้วัสดุหรือของเก่าที่ไม่ใช้ ($\bar{X}=3.64$) พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุด มีการฝังขยะของท่านที่บ้าน ($\bar{X}=3.27$)

สอดคล้องกับงานวิจัยของประเมษฐ์ ห่วงมิตร (2549) ที่ศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในเขตลาดพร้าวมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับมาก

5. การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

โดยภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$) ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.77$) และด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$) สอดคล้องกับผลการศึกษาของพิศพร ทัศนและโชติ บดีรัฐ (2558) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เทศบาลนครพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการมีส่วนร่วมรับรู้สถานการณ์และสภาพปัญหา รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมโครงการ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผนและตัดสินใจและด้านการมีส่วนร่วมตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน เช่นเดียวกันกับการศึกษาของคำมุน สุวรรณภูมิ (2552) ที่ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองไกรสรพนวิหาน แขวงสะพานนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า การมีส่วนร่วม 3 อันดับแรก คือ 1) มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ 2) มีส่วนร่วมในการวางแผนการตัดสินใจและ 3) มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ประกอบกับผลการศึกษาของปภาวรินทร์ นาจำปา (2557) ที่ได้ทำการศึกษาศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในเทศบาลตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด พบว่า โดยภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเทศบาลตำบลคลองใหญ่ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ว่า ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ในด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก ประชาชนให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการอยู่ในระดับมากด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับน้อย แต่เป็นไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับการศึกษาของนัยนา เดชะ (2557) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนตำบลเลม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี การศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.45$)

จากผลการศึกษาเมื่อเทียบเคียงผลการศึกษาในพื้นที่อื่นๆ พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยนั้นมีแนวทางใกล้เคียงกัน คือประชาชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำจัดขยะอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าการกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชนเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านความสะอาด ส่วนการมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล การกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน มีลักษณะเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำจัดขยะยังไม่มีช่องทางในการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานการกำจัดขยะในชุมชน

ข้อค้นพบจากการวิจัยที่เป็นไปในทิศทางที่น่าพึงพอใจ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชนด้านการดำเนินการ และการรับผลประโยชน์จากการกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน ที่ประชาชนในชุมชนสามารถบริหารจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของตนเองก่อนที่จะนำออกไปสู่ชุมชน กล่าวได้ว่าเป็นการลดภาระในการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเจ้าหน้าที่เทศบาลได้อีกทางหนึ่ง ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการกำจัด

ขยะมูลฝอย รวมถึงการให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ การรณรงค์ของเทศบาล และการที่ประชาชนในชุมชนปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือระเบียบของเทศบาลว่าด้วยขยะมูลฝอยและสิ่งแหวดล้อม และเมื่อประชาชนในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยกขยะในครัวเรือนและสามารถนำไปจำหน่ายเป็นรายได้เกิดขึ้นจึงเป็นความภาคภูมิใจของคนในชุมชน รวมถึงการมีจิตสำนึกรักในสิ่งแหวดล้อมของประชาชนในชุมชน

2. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. ปัจจุบันปัญหาขยะมูลฝอยยังเป็นปัญหาที่ไม่สามารถมีทางแก้ไขได้อย่างยั่งยืนและมีแนวโน้มเพิ่มปริมาณมากขึ้น จากการทำนำขยะมูลฝอยไปกำจัดในพื้นที่อื่นทำให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่นั้นๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบควรร่วมมือกันเป็นเครือข่ายในการที่จะจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจากแหล่งกำเนิดเพื่อจะได้นำขยะบางส่วนกลับมาใช้ได้ใหม่หรือการนำขยะสดมาใช้ทำปุ๋ยหมัก

2. ทางเทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน เพื่อให้ชาวบ้านได้ตระหนักถึงค่าใช้จ่ายที่เสียไปแบบไม่มีความคุ้มค่าและถ้าสามารถที่จะลดปริมาณขยะได้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่างๆ ต่อชาวบ้านในเขตเทศบาลอย่างไร

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยควรที่จะทำการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสมของชุมชนในเขตเทศบาลพลับพลา อำเภอมือง จังหวัดจันทบุรี